

Scénář k divadelnímu představení – Malý princ podle knížky Malý princ od Antoine de Saint-Exupéryho

scénář: Martina Dražská, hudba: Jaroslav Marušák, obrázky: Iva Dražská

MALÝ PRINC:

LETEC:

VYPRAVĚČ:

KVĚTINA:

KRÁL:

PIJAN:

BYZNYSMEN:

LIŠKA:

HAD:

DÍTĚ:

PROLOG

rekvizity:

knih Příběhy ze života

blok s obrázky (hroznýš, beránci, krabice)

letecká čepice s brýlemi

opona zatažená, úvodní melodie, přichází letec, na zemi sedí dítě s knihou (= letec za mlada) – ukáže na něj.

LETEC: Jednou, když mi bylo šest, četl jsem si knihu o pralese, která se jmenovala Příběhy ze života, a viděl jsem tam úžasný obrázek. Byl na něm hroznýš, jak polyká šelmu. V knize se psalo: Hroznější polykají kořist vcelku, nerozkoušou ji.

Dítě čte knihu a následuje vyprávění letce.

Hodně jsem pak o tom přemýšlel a podařilo se mi namalovat barevnou pastelkou první obrázek. Obrázek číslo jedna. Vypadal takhle:

Dítě ukáže obrázek publiku a pak letci.

LETEC: Ukázal jsem to veledílo dospělým a zeptal se:

DÍTĚ: Nenažení ti strach?

LETEC: Proč by měl klobouk nahánět strach? (k dítěti)

Na mém obrázku ale nebyl klobouk. Byl tam hroznýš, který zrovna tráví slona. Nakreslil jsem tedy vnitřek hroznýše, aby tomu dospělí rozuměli. Vždycky se jim všechno musí vysvětlovat. Můj obrázek číslo dvě vypadal takhle:

Dítě ukáže obrázek publiku.

Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je Martina Dražská, spoluautoři materiálu – hudba: Jaroslav Marušák, obrázky: Iva Dražská. Spoluautoři souhlasí s uveřejněním materiálu na Metodickém portálu www.rvp.cz. Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785.

Provozuje Národní ústav pro vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků (NÚV).

Dospělí mi radili, abych nechal být obrázky otevřených i zavřených hrozných a místo toho se zajímal o zeměpis, dějepis, počty a mluvnici. Proto jsem v šesti letech ukončil skvělou malířskou dráhu a později si musel vybrat jiné povolání. Stal jsem se pilotem.

Dítě předá knihu s obrázky letci, našťavaně si nasadí čepici pilota a odejde za oponu.

LETEC: Když jsem se setkal s někým, kdo mi připadal vcelku při smyslech, vyzkoušel jsem na něm obrázek číslo jedna, který jsem nosil pořád u sebe. Chtěl jsem vědět, jestli je ten dospělý opravdu tak chápavý. Jenže vždycky odpovídali stejně:

Ukáže obrázek do publika, několik lidí odpoví: To je klobouk.

A tak jsem jim už nevykládal ani o hrozných, ani o pralesech, ani o hvězdách. Mluvil jsem s nimi o bridži, o golfu, o politice a o kravatách. A dospělí byli velice spokojeni, že poznali někoho tak rozumného.

scéna 1. – Sahara

rekvizity:

kulisa Sahara s letadlem (2. strana Růže)

kostým (plášť) MALÉHO PRINCE

Nahrávka:

ZVUK VYSÍLAČKY: Letiště Káhira, Pilote Exupéry, ozvěte se. (několikrát se opakuje + zvuk letícího letadla a jeho havárie)

Otevírá se opona, letec leží hlavou k letadlu. Hraje hudba a malý princ přichází po schodech dolů, zastaví se na konci a promluví na letce.

MALÝ PRINC: Prosím pěkně, nakresli mi beránka...

LETEC: Cože?

MALÝ PRINC: Nakresli mi beránka...

LETEC: Ale... co tady děláš?

MALÝ PRINC: Prosím tě... nakresli mi beránka!

LETEC: Neumím kreslit.

MALÝ PRINC: To nevádí. Nakresli mi beránka.

Lotec nakreslí obrázek číslo jedna a ukáže ho malému princovi.

MALÝ PRINC: Ne! Ne! Já nechci slona v hrozných. Hroznýš je moc nebezpečný a slon zase moc neskladný a u mě doma je málo místa. Potřebuji beránka. Nakresli mi beránka.

Lotec nakreslí obrázek beránka.

MALÝ PRINC: Ne, tenhle je už hodně nemocný. Nakresli jiného.

Lotec nakreslí další obrázek beránka.

MALÝ PRINC: Ale no tak, tohle není beránek, to už je beran. Vždyť má rohy...

Lotec nakreslí dalšího beránka.

MALÝ PRINC: Tenhle je moc starý. Chci beránka, aby byl dlouho naživu.

Lotec nakreslí krabici.

LETEC: To je bedna. Beránek, kterého chceš, je uvnitř.

MALÝ PRINC: Přesně takového jsem chtěl! Já podívej, on usnul.

Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je Martina Dražská, spoluautoři materiálu – hudba: Jaroslav Marušák, obrázky: Iva Dražská. Spoluautoři souhlasí s uveřejněním materiálu na Metodickém portálu www.rvp.cz. Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785.

Provozuje Národní ústav pro vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků (NÚV).

MALÝ PRINC: A je pravda, že beránci okusují keře?

LETEC: Ano, okusují.

MALÝ PRINC: Když beránek okusuje keře, spásá také květiny?

LETEC: Beránek spase všechno, na co přijde.

MALÝ PRINC: I květiny, které mají trny?

LETEC: Ano, i květiny, které mají trny.

MALÝ PRINC: Tak načpak jsou ty trny?

LETEC: Trny jsou nanic. To je od květin čirá zlomyslnost!

MALÝ PRINC: Nevěřím ti, květiny jsou slabé. Jsou naivní. Zabezpečují se, jak dovedou. Myslí si, že jsou strašné, když mají trny. A ty myslíš, že květiny...

LETEC: Ale kdepak, já nic nemyslím! Já myslím na vážné věci!

(mlátí do letadla)

MALÝ PRINC: Na vážné věci! Mluvíš jako dospělí! Už miliony let si květiny tvoří trny. A beránci je přesto okusují. A to není vážná věc, když se snažíme pochopit, proč se květiny tolik namáhají? Copak boj beránek a květin není důležitý? A co když já znám květinu, jedinou na světě a tu květinu nějaký beránek zničí. Ani si neuvědomí, co dělá? To že není důležité? (rány pomalu ustávají)

Má-li někdo rád květinu, jedinou toho druhu na milionech hvězd, je štásten, jen když se na ty hvězdy dívá. Řekne si: Tam někde je má květina... Ale sežere-li beránek květinu, bude to, jako by najednou všechny hvězdy pohasly! A to že není důležité?

LETEC: Květině, kterou máš rád, nehrozí nebezpečí. Nakreslím tvému beránkovi náhubek...

opona se zatáhne + hudba planety malého prince + vypravěč přichází shora, hudba doprovází jeho slova

scéna 2. – Planeta malého prince

rekvizity:

planeta (malého prince)

květinové prstýnky pro KVĚTINU

kostým pro KVĚTINU (zelené oblečení, velká červená mašle)

konvička

tažní ptáci (18 ks)

Na scénu před oponu přinese Květina planetu a schová se za ni. K textu vypravěče hraje rukama nejprve malé květiny. Potom předvádí líčení se zrcátkem, upravuje si vlasy...

Malý princ ROZEPNOU plášť před výstupem.

VYPRAVĚČ: Na planetě malého prince bývaly docela prosté květiny ozdobené jedinou řadou okvětních lístků. Nezabíraly mnoho místa a nikoho neobtěžovaly. Ráno se objevily v trávě a večer vadly. Tahle však jednoho dne vyklíčila ze semínka, které přiletělo kdovíodkud, a malý princ velice bedlivě sledoval ten výhonek, který se žádným ostatním nepodobal. Malý princ byl u toho, když se rodilo veliké poupě, a tušil, že se z něj vyloupne zázračné zjevení. Jenže květina si svou krásu přepečlivě chystala a dávala si pěkně na čas. Nechtěla se rozvinout celá pomačkaná jako vlčí máky. Chtěla se předvést v celé své kráse. Její tajuplná toaleta proto trvala několik dní. Až se konečně jednoho rána s prvním rozbřeskem odhodlala.

Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je Martina Dražská, spoluautoři materiálu – hudba: Jaroslav Marušák, obrázky: Iva Dražská. Spoluautoři souhlasí s uveřejněním materiálu na Metodickém portálu www.rvp.cz. Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785.

Provozuje Národní ústav pro vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků (NÚV).

KVĚTINA: Ach, právě jsem se probudila... Promiňte, prosím... jsem ještě celá rozčuchaná...

MALÝ PRINC: Jste krásná!

KVĚTINA: Že ano! A přišla jsem na svět zároveň se sluncem. Myslím, že je čas snídat. Byl byste tak hodný a postaral se o mě?

Malý princ zalévá květinu. Květina ukazuje své trny.

KVĚTINA: Jen ať si přijdou tygři se svými drápy!

MALÝ PRINC: Na mé planetě přece nejsou tygři. A tygři trávu stejně nežerou!

KVĚTINA: Já nejsem tráva.

MALÝ PRINC: Ó, promiňte!

KVĚTINA: Já se tygrů vůbec nebojím, ale mám hrůzu z průvanu. Nemáte, prosím, nějakou zástěnu? *(zakašle)*

*Malý princ ji zakryje svým pláštěm. Odchází na schodiště, dívá se na květinu, ale mluví sám k sobě. **Hudba doprovází jeho slova i dále i vypravěče.***

MALÝ PRINC: Květiny si tak odporují! Neměl jsem ji poslouchat. Květiny nesmíme nikdy poslouchat. Musíme se na ně dívat a vdechovat jejich vůni. Moje květina naplňuje celou planetu, ale nedokážu se z toho těšit...

Malý princ usedá na schody, přichází vypravěč.

VYPRAVĚČ: Myslím, že když se rozhodl vydat pryč, využil tahu divokých ptáků. Než tehdy ráno odešel, dal plantu pěkně do pořádku.

Malý princ se vrátí ke květině.

MALÝ PRINC: Sbohem!

KVĚTINA: Byla jsem hloupá. Odpusť mi to. Snaž se být šťasten.

MALÝ PRINC: (tváří se překvapeně)

KVĚTINA: No ano, mám tě ráda. Tys o tom nic nevěděl, a byla to má chyba. Ale tys byl zrovna tak hloupý jako já. Hleď, abys byl šťasten... Vem si svůj plášť, už ho nechci.

MALÝ PRINC: Ale vítr...

KVĚTINA: Nejsem tak nachlazená... Čerstvý vítr mi udělá dobře. Jsem přece květina.

MALÝ PRINC: Ale zvířata...

KVĚTINA: Musím přece snést dvě nebo tři housenky, když chci poznat motýly. Je prý to tak krásné. Kdo by mě jinak navštěvoval, ty budeš daleko. Velkých zvířat se nebojím. Mám drápy. (ukazuje trny). Neotálej tolik, rozčiluje mě to. Rozhodl ses odejít, tak jdi.

*Malý princ odchází po schodech s ptáky, **doprovází ho hudba = šum tažných ptáků**, u planety se vymění herci. Malý princ se vrací, **hudba uvádí novou planetu (fanfáry krále)***

scéna 3. – Planeta krále

rekvizity:

planeta krále

kostým KRÁLE (plášť, kterým zakryje planetu, koruna)

Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je Martina Dražská, spoluautoři materiálu – hudba: Jaroslav Marušák, obrázky: Iva Dražská. Spoluautoři souhlasí s uveřejněním materiálu na Metodickém portálu www.rvp.cz. Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785.

Provozuje Národní ústav pro vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků (NÚV).

Král stojí za planetou, pláštěm ji celou zakrývá. Malý princ k němu pomalu přichází ze shora po schodech.

KRÁL: A hled' me, poddaný! Pojd' blíž, až tě lépe vidím.

MALÝ PRINC: *(zívne)*

KRÁL: Zívat v přítomnosti krále se nesluší! Zakazuji ti to!

MALÝ PRINC: Nemohu se udržet. Byl jsem dlouho na cestě a nespal jsem.

KRÁL: Nařizují ti tedy, abys zíval. Již celá léta jsem neviděl nikoho zívat. Je to pro mne něco nového. Tak jen zívej dál. Nařizují ti to.

MALÝ PRINC: Teď se bojím... nemohu.

KRÁL: Hm, hm. Tak... tak ti nařizují chvílemi zívat a chvílemi...

MALÝ PRINC: Mohu se posadit?

KRÁL: Nařizují ti, aby ses posadil!

MALÝ PRINC: Vaše Veličenstvo, prosím o prominutí, že se Vás ptám...

KRÁL: *(skočí mu do řeči)* Nařizují ti, aby ses mě ptal!

MALÝ PRINC: Vaše Veličenstvo, čemu vládnete?

KRÁL: Všemmu!

MALÝ PRINC: Všemmu?

KRÁL: Ano, tomu všemu! *(ukazuje kolem sebe)*

MALÝ PRINC: A hvězdy vás poslouchají?

KRÁL: Ovšem. Uposlechnou ihned. Nesnesu nekázeň!

MALÝ PRINC: Chtěl bych vidět západ slunce... Udělejte mi tu radost. Naříd'te slunci, aby zapadlo...

KRÁL: Kdybych nařídil generálovi, aby létal od květiny ke květině, jako létá motýl, nebo aby psal tragédii, nebo aby se proměnil v mořského ptáka, a generál by rozkaz neprovedl, čí by to byla chyba?

MALÝ PRINC: Vaše!

KRÁL: Správně! Je třeba žádat od každého to, co může dát. Autorita závisí především na rozumu. Poručíš-li svému lidu, aby šel a vrhl se do moře, vzbouří se. Mám právo vyžadovat poslušnost, protože mé rozkazy jsou rozumné.

MALÝ PRINC: A co ten můj západ slunce?

KRÁL: Budeš mít ten svůj západ slunce. Vyžádám ti ho. Ale poněvadž umím vládnout, počkám, až k tomu budou příznivé podmínky.

MALÝ PRINC: A kdy to bude?

KRÁL: Hm, hm. Bude to... bude to dnes večer, asi ve tři čtvrtě na sedm. A uvidíš, jak jsou mé rozkazy přesně plněny.

Malý princ odchází po schodech nahoru + doprovází ho hudba = šum tažných ptáků, u planety se vymění herci. Malý princ se vrací, hudba uvádí novou planetu (píjácká)

scéna 4. – Planeta pijana

rekvizity:

*planeta pijana
láhev od whisky*

Pijan leží před planetou, v ruce má láhev (planeta je pokreslena lahvemi?).

MALÝ PRINC: Co tady děláš?

Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je Martina Dražská, spoluautoři materiálu – hudba: Jaroslav Marušák, obrázky: Iva Dražská. Spoluautoři souhlasí s uveřejněním materiálu na Metodickém portálu www.rvp.cz. Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785.

Provozuje Národní ústav pro vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků (NÚV).

PIJAN: (*pijan se podívá do láhve a napije se*) Piju.

MALÝ PRINC: Proč piješ?

PIJAN: Abych zapomněl...

MALÝ PRINC: A na co?

PIJAN: Na to, že se stydím. (*sklopí smutně hlavu*)

MALÝ PRINC: Za co se stydíš?

PIJAN: Za to, že piju... (*a znovu si přihně...*)

Malý princ zmateně odchází, kroutí hlavou. Odchází po schodech nahoru + doprovází ho hudba = šum tažných ptáků, u planety se vymění herci. Malý princ se vrací, hudba uvádí novou planetu (rychlá, manažerská)

scéna 5. – Planeta byznysmena

rekvizity:

planeta byznysmena

laptop (+ předepsaný text čísel a výpočtů, které říká)

cigareta

Byznysmen počítá, v koutku má cigaretu. Malý princ přichází po schodech.

MALÝ PRINC: Dobrý den, vyhasla vám cigareta.

BYZNYSMEN: Tři a dva je pět. Pět a sedm – dvanáct. Dvanáct a tři – patnáct. Dobrá den. Patnáct a sedm – dvacet dva. Dvacet dva a šest – dvacet osm. Nemám čas ji znovu zapálit. Dvacet pět a šest – třicet jedna.

Uf! Dělá to tedy pět set jeden milion šest set dvacet dva tisíce sedm set třicet jedna.

MALÝ PRINC: Pět set milionů čeho?

BYZNYSMEN: Cože? Ty jsi tu ještě? Pět set milionů... Už nevím čeho... Mám tolik práce! Já jsem vážný člověk, nebavím se hloupostmi. Dvě a pět je sedm....

MALÝ PRINC: Čeho pět set milionů?

BYZNYSMEN: Za celých čtyřiapadesát let, co bydlím na této planetě, jsem byl vyrušen jen třikrát. Říkal jsem tedy pět set milionů....

MALÝ PRINC: Milionů čeho?

BYZNYSMEN: Milionů hvězd.

MALÝ PRINC: A co děláš s pěti sty miliony hvězd?

BYZNYSMEN: Pět set jeden milion šest set dvacet dva tisíce sedm set třicet jedna.

MALÝ PRINC: A co s těmi hvězdami děláš?

BYZNYSMEN: Nic. Patří mi.

MALÝ PRINC: Tobě patří hvězdy?

BYZNYSMEN: Ano.

MALÝ PRINC: Ale viděl jsem už krále, který...

BYZNYSMEN: (*skočí mu do řeči:*) Králové nejsou majiteli. Králové vládnou. A v tom je velký rozdíl.

MALÝ PRINC: A jak nám vůbec hvězdy mohou patřit?

BYZNYSMEN: A komu tedy patří? Nevíš... Tak tedy patří mě, neboť já jsem na ně myslel první.

MALÝ PRINC: A to stačí? (*po chvíli:*) Já mám květinu. A každý den ji zalévám. Pro mou květinu je užitečné, že mi patří. Ale ty hvězdám užitečný nejsi.

Malý princ našťavaně odchází, kroutí hlavou. Odchází po schodech nahoru + doprovází ho hudba = šum tažných ptáků, před oponu přichází vypravěč, za oponou se připraví kulisa Sahara/Růže (vpravo), za ní je schovaná Liška.

Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je Martina Dražská, spoluautoři materiálu – hudba: Jaroslav Marušák, obrázky: Iva Dražská. Spoluautoři souhlasí s uveřejněním materiálu na Metodickém portálu www.rvp.cz. Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785.

Provozuje Národní ústav pro vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků (NÚV).

scéna 6. – Země (Sahara)

rekvizity:

kulisa Sahara/Růže

loutka had

Malý princ se vrací, hudba uvádí planetu Zemi a doprovází slova vypravěče, který přichází před malým princem a roztáhne oponu.

VYPRAVĚČ: Poslední planeta byla Země. A Země není jen tak ledajaká planeta! Napočítáte na ní sto jedenáct králů, devět set tisíc podnikatelů, sedm a půl milionu opilců, celkem tedy zhruba dvě miliardy dospělých. Když se malý princ ocitl na Zemi, dost ho překvapilo, že nikoho nevidí, ale v tom se v písku pohnul proužek v barvě měsíce.

Malý princ přichází na scénu za vypravěčem, ze zákulisí vychází Had.

MALÝ PRINC: Dobrý večer.

HAD: Dobrý večer.

MALÝ PRINC: Na kterou planetu jsem se dostal?

HAD: Na Zemi, do Afriky.

MALÝ PRINC: Aha... a na Zemi nikdo není?

HAD: Tady je poušť a na pouštích nikdo není. Proč jsi sem přišel?

MALÝ PRINC: Mám trampoty s jednou květinou.

HAD: Tak?

MALÝ PRINC: Kde jsou lidé?

HAD: Osamělí jsme i mezi lidmi. *(Po chvíli:)* Je mi tě líto, když tě tu tak vidím. Ale mohu ti jednoho dne pomoci, bude-li se ti příliš stýskat. Koho se dotknu, vrátím ho zemi, ze které vyšel.

MALÝ PRINC: Ó, já jsem ti dobře rozuměl.

Had odchází, malý princ si všimne Růží a mluví k nim.

scéna 7. – Země (Růžová zahrada)

rekvizity:

kostým LIŠKY (oranžové oblečení, uši, ocas, nakreslit obličej)

MALÝ PRINC: Dobrý den. *(odmlka, užasle:)* Kdo jste? *(po chvíli:)* Moje květina mi vypravovala, že je jediná svého druhu ve vesmíru. A tady je vás pět tisíc v jedné zahradě, jedna jako druhá. Strašně by ji mrzelo, kdyby to viděla... Moc by kašlala a předstírala by, že umírá, jen aby nebyla směšná. A musel bych dělat, že o ni pečuji, neboť jinak by raději opravdu umřela, jen aby mě taky pokořila... Myslil jsem, že jsem bohatý, že mám jedinečnou květinu, ale zatím mám jen obyčejnou růži.

LIŠKA: *(Poslouchá schovaná za růžovým keřem a teď vykročí k malému princovi.)* Dobrý den.

Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je Martina Dražská, spoluautoři materiálu – hudba: Jaroslav Marušák, obrázky: Iva Dražská. Spoluautoři souhlasí s uveřejněním materiálu na Metodickém portálu www.rvp.cz. Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785.

Provozuje Národní ústav pro vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků (NÚV).

MALÝ PRINC: Dobrý den. Kdo jsi? Jsi moc hezká...

LIŠKA: Jsem liška.

MALÝ PRINC: Pojd' si se mnou hrát, jsem tak smutný...

LIŠKA: Nemohu si s tebou hrát. Nejsem ochočena.

MALÝ PRINC: Ó, promiň. Co to znamená ochočit?

LIŠKA: Ty nejsi zdejší. Co tu hledáš?

MALÝ PRINC: Hledám lidi. Co znamená ochočit?

LIŠKA: Lidé mají pušky a loví zvířata. To je hrozně nepříjemné. Pěstují také slepice. To je jejich jediný zájem. Hledáš slepice?

MALÝ PRINC: Ne, hledám přátele. Co to znamená ochočit?

LIŠKA: Je to něco, na co se moc zapomíná. Znamená to vytvořit pouta...

MALÝ PRINC: Vytvořit pouta?

LIŠKA: Ovšem. Ty jsi zatím pro mne jen malým chlapcem, podobným statisícům malých chlapců.

Nepotřebuji tě a ty mě také nepotřebuješ. Jsem pro tebe jen liškou podobnou statisícům lišek. Ale když si mě ochočíš, budeme potřebovat jeden druhého. Budeš pro mne jediným a já zase pro tebe jedinou na světě...

MALÝ PRINC: Začínám chápat. Zním jednu květinu... Myslím, že si mě ochočila...

LIŠKA: To je možné. Na Zemi je vidět všelicos...

MALÝ PRINC: Ó, to není na Zemi. To je na mojí planetě.

LIŠKA: A jsou tam lovci?

MALÝ PRINC: Nejsou.

LIŠKA: Ach, to je zajímavé! A jsou tam slepice?

MALÝ PRINC: Také ne.

LIŠKA: (*s povzdechem.*) Nic není dokonalé. (*po chvíli.*) Můj život je jednotvárný. Honím slepice a lidé honí mne. Všechny slepice jsou si navzájem podobné a také lidé jsou si podobní. Trochu se proto nudím. Ale když si mě ochočíš, bude můj život jakoby prozářen sluncem. Ochoč si mne, prosím!

MALÝ PRINC: Velmi rád. Ale nemám moc času. Musím objevit přátele a poznat spoustu věcí.

LIŠKA: Známe jen ty věci, které si ochočíme. Lidé už nemají čas, aby něco poznávali. Kupují od obchodníků věci úplně hotové. Ale poněvadž přátelé nejsou na prodej, nemají přátele. Chceš-li přítele, ochoč si mne.

MALÝ PRINC: Co mám dělat?

LIŠKA: Musíš být hodně trpělivý. Sedneš si nejprve kousek ode mne, takhle do trávy. Já se budu na tebe po očku dívat. Každý den si však budeš moci sednout trochu blíž.

Hudba – přibližovaná, malý princ a liška si sedají stále blíž k sobě. Nakonec má liška hlavu na rameni malého prince.

MALÝ PRINC: Asi už budu muset odejít...

LIŠKA: Ach, budu plakat...

MALÝ PRINC: To je tvá vina. Nepřál jsem ti nic zlého, ale tys chtěla, abych si tě ochočil...

LIŠKA: Ovšem.

MALÝ PRINC: Ale budeš plakat!

LIŠKA: Budu plakat.. (*Ještě víc se tiskne k malému princovi, pak se odtáhne a zvedne.*) Podívej se ještě jednou na růže... (*poodběhne dozadu, bude pak vlevo*)

MALÝ PRINC: (*k růžím.*) Jste krásné, ale prázdné. Není možné pro vás umřít. Moje růže se vám podobá, jenže ona jediná je důležitá. Protože právě ji jsem zaléval. Protože právě ji jsem ochraňoval. Protože jí jsem naslouchal, když si stěžovala, když se vyťahovala, i když někdy mlčela. Protože ona je moje růže.

Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je Martina Dražská, spoluautoři materiálu – hudba: Jaroslav Marušák, obrázky: Iva Dražská. Spoluautoři souhlasí s uveřejněním materiálu na Metodickém portálu www.rvp.cz. Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785. Provozuje Národní ústav pro vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků (NÚV).

MALÝ PRINC: (*otočí se k lišce*) Sbohem. (*hudba doprovází dialog a podtrhuje opakování*)

LIŠKA: Sbohem. Tak už jsi poznal moje tajemství. Úplně prostinké: Správně vidíme jen srdcem.

MALÝ PRINC: Správně vidíme jen srdcem.

LIŠKA: Co je důležité, je očím neviditelné.

MALÝ PRINC: Co je důležité, je očím neviditelné.

LIŠKA: A pro ten čas, který jsi své růži věnoval, je ta tvoje růže tak důležitá.

MALÝ PRINC: A pro ten čas, který jsem své růži věnoval, je ta má růže tak důležitá. (*hudba konec*)

(*k obecenstvu.*) Jsem zodpovědný za svou růži... (*sedne si na schody*)

Letec přesune oponu vpravo, je vidět letadlo.

LETEC: (*k obecenstvu.*) Bylo to už osmý den od chvíle, kdy mě porucha uvěznila v poušti, a zbývala mi poslední kapka vody.

(*k malému princí.*) Víš, byl bych také šťasten, kdybych mohl jít docela pomaloučku ke studánce. Ale žádná tu není... Človíčku, vždyť my tady umřeme žízni.

PRINC: Moje přítelkyně liška... (*po chvíli.*) Víš, je dobře, když jsme měli přítele, i když máme umřít. Já jsem hrozně rád, že jsem měl přítelkyni lišku.

LETEC: Človíčku, teď už nejde o lišku!

MALÝ PRINC: Hvězdy jsou krásné díky jedné květině, která není vidět... (*po chvíli.*) A poušť je krásná. Poušť je tak krásná, protože má určitě někde schovanou studnu...

HAD: (*za oponou jako ozvěna*) Ale mohu ti jednoho dne pomoci, bude-li se ti příliš stýskat. Koho se dotknu, vrátím ho zemi, ze které vyšel... (*objeví se vedle malého prince*)

MALÝ PRINC: Máš dobrý jed? Určitě nebudu dlouho trpět?

(*HAD odvádí malého prince po schodech dolů*)

doprovází ho hudba = šum tažných ptáků

Letec zatáhne oponu a vyjde před ní.

LETEC: Uběhlo celých šest let... a já to ještě nikomu nevyprávěl. Dobře vím, že se vrátil na svou planetu. Stalo se ale něco podivuhodného. Já zapomněl k tomu náhubku, který jsem malému princí nakreslil, přidat kožený řemínek! A tak si říkám: „Co se stalo na jeho planetě? Že by beránek okousal květinu? To určitě ne! Malý princ přece o květinu pečuje a beránka hlídá.“

závěrečná melodie (= úvodní)

A pak jsem šťastný. A všechny hvězdy se tiše smějí...

Letec odchází za oponu. Hudba dohraje. Bouřlivý potlesk.... klaněčka mnohonásobná (také nacvičit!)

Zdroj:

Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je Martina Dražská, spoluautoři materiálu – hudba: Jaroslav Marušák, obrázky: Iva Dražská. Spoluautoři souhlasí s uveřejněním materiálu na Metodickém portálu www.rvp.cz. Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785.

Provozuje Národní ústav pro vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků (NÚV).

Antoine de Saint-Exupéry. *Malý princ*. Praha: Albatros, 2010. ISBN 978-80-00-02738-8.

Autorem materiálu a všech jeho částí, není-li uvedeno jinak, je Martina Dražská, spoluautoři materiálu – hudba: Jaroslav Marušák, obrázky: Iva Dražská. Spoluautoři souhlasí s uveřejněním materiálu na Metodickém portálu www.rvp.cz. Dostupné z Metodického portálu www.rvp.cz, ISSN: 1802-4785. Provozuje Národní ústav pro vzdělávání, školské poradenské zařízení a zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků (NÚV).